

- спи и разбужда ся ноця и деня; и сѣме-то ни-
28 кне, и расте, както той не знае. Защото земя-
та отъ самосебе си произвожда, първомъ трѣ-
вѣж, послѣ класъ, и напослѣдъ пълно жито въ
29 класъ-тъ. И когато узрѣе плодъ-тъ, той часъ
испраща сѣръпъ-тъ, защото е настанѣла жетва.
30 Още казуваше: На що да уподобимъ царство-
то Божіе? или съ кое сравненіе да го сравнимъ?
31 Подобно е на зърно синапово, което, кога ся
посѣе въ земѣж-тѣ, най малко е отъ всички-тъ
32 сѣмена, които сѣ на земѣж-тѣ; А когато ся
посѣе, израстува, и бива по голѣмо отъ всяч-
кы-тъ злакове, и прави клоніе голѣмы, така
щото подъ неговѣж-тѣ сѣнкѣж могатъ птицы-тъ
33 небесны да прѣвитавають. И съ много таквыи
притчы говорѣше тѣмъ слово-то, както можа-
34 хъ да слушатъ. А безъ притчѣж имъ не гово-
рѣше; но на особъ тълкуваше всичко на уче-
ници-тъ си.
- 35 И казува имъ въ тойзи день когато ся све-
36 чери: Да минемъ отъждъ. И като оставихъ на-
родъ-тъ, зематъ него, както бѣ въ ладіѣж-тѣ;
37 имаше още и други ладіи съ него. И дигнува
ся голѣма буря вѣтрена; и волны-тъ ся влива-
хъ въ ладіѣж-тѣ, така щото тя вече ся пълнѣ-
38 ше съ вода. И той бѣше на кормѣж-тѣ заспалъ
на възглавницѣж; и разбуждатъ го и казуватъ
му: Учителю, не тя ли е грыжа че погинува-
39 мы? И станѣ та запрѣти на вѣтръ-тъ, и рече
на море-то: Мълчи, умири ся. И прѣстанѣ
40 вѣтръ-тъ, и станѣ тишина голѣма. И рече имъ:
Защо сте така страшливи? Какъ нѣмате вѣрѣж?
41 И убояхъ ся съ голѣмъ страхъ, и казувахъ
ся единъ другому: Кой е прочее тойзи, че и
вѣтръ-тъ и море-то му ся покорявають.